

Diplomová práce
**MEZE PROJEVŮ NÁBOŽENSKÉHO VYZNÁNÍ V SOUČASNÝCH DEMOKRATICKÝCH
STÁTECH**
Milan Kisvetr

Posudek oponenta práce

Pan Milan Kisvetr předložil diplomovou práci na téma „*Meze projevů náboženského vyznání v současných demokratických státech*“, která je v rozsahu 67 stran textu a je rozdělena do čtyř kapitol, které jsou doplněny o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Za cíl práce si autor zvolil „*zjistit, které projevy náboženského vyznání požívají ochrany a prozkoumat podmínky jejich omezení.*“

V první kapitole se autor věnuje vymezení vztahu mezi náboženstvím a státem v demokratických systémech. V jejímž rámci podává krátké pojednání o samotném náboženství. A dále pak se věnuje pojednání o vztahu státu a náboženství, a rozdělením států na konfesijní a světské. V rámci této části vychází zejména z teorie prezentované v publikacích profesora Tretery a dalších. Je otázkou do diskuse, zda je toto dělení států v přístupu k náboženství z hlediska zkoumaného tématu nejvhodnějším, a zda by se autor neměl spíše zaměřit na faktický obsah vztahu demokratického a právního státu k náboženství, tzn. zejména na otázky náboženské neutrality, případně právně vymezenému vztahu k náboženství, či jeho ústavnímu zakotvení či popření. Kdy obecná klasifikace je samozřejmě správná, ale podle mého názoru nedostačuje ke zpracování samotného tématu práce.

Další kapitola se pak věnuje zejména svobodě náboženského vyznání. Autor podává poměrně obsírné historické pojednání, počínající již v dobách starověku, následně pak předkládá výčet mezinárodně-právních norem, které svobodu rovněž zakotvují a v neposlední řadě se pak věnuje problematice zakotvení práva na svobodu vyznání a náboženství v ČR. Kapitola je velmi ucelená, výkladově stálá a v zásadě popisná. Otázkou opět pouze do diskuse je pak zmínka o Káhirské deklaraci lidských práv v islámu a Arabské charty lidských práv. Autor toto pojednání uvozuje jako zajímavost, ale bohužel toto pojednání založeno na poměrně vadném chápání celé šíře problematiky lidských práva jejich chápání v různých kulturách. Namísto je nutno konstatovat, že je škoda, že se autor věci více nevěnoval a v podstatě přejal hodnotící soud o těchto dvou dokumentech bez hlubšího studia.

Kapitoly označené jako čtvrtá a pátá na sebe navazují a tvoří jádro práce. Autor se nejdříve zabývá problematikou náboženského projevu a následně pak na vybraných případech některé vybrané problémy dokumentuje. V rámci vymezení náboženského projevu se autor nejvíce zabývá vymezení možného omezení tohoto projevu ze strany státu. V následujících částech, kdy se pak zabývá jednotlivými aspekty, doplňuje celé pojednání vhodně vybranými případy.

Předložená diplomová práce je prací zdařilou, obsahově vyrovnanou. Jakkoliv je možné vést polemiku ohledně struktury práce, kdy jednak volba úvodních dvou kapitol možná nekoresponduje úplně s obsahem zbytku a jednak i pojetí páté kapitoly, kdy autor vlastně

popisuje jednotlivé případy, není důvodu práci hodnotit negativně. Možná jedinou zásadní výtkou je málo vlastních vstupů autora, který v rámci práce spíše předkládá závěry jiných než, že by do práva vnesl svůj vlastní zásadní názor.

Práce vykazuje v systému THESES **0% shodu**. Předložená diplomová práce je zpracována z přiměřeného množství pramenů, a to včetně pramenů cizojazyčných, autor pracuje správně s citační normou. Předložená diplomová práce Milana Kisvetra splňuje zcela požadavky kladené na vědeckou práci a lze ji **doporučit k obhajobě** a v případě úspěšné obhajoby navrhuji práci stupněm **výborně**.

K obhajobě navrhuji autorovi, aby se vyjádřil k možnému zákazu nošení náboženských symbolů na českých veřejných školách, pokud by měl být přijat a případně jak.

V Praze dne 31. května 2020

JUDr. Tomáš Pezl